

Desăvârșire artistică

În seara de 17 iunie 2023 am asistat la recitalul extraordinar susținut de soprana Elena Moșuc pe scena Ateneului Român. În cadrul evenimentului, publicul a făcut cunoștință cu omul și artistul Elena Moșuc, solista care ne-a privit pe toți și s-a lăsat privită în cele mai frumoase cotloane ale sufletului său. Soprana a fost acompaniată de pianistul Andrea del Bianco, aflat pentru prima dată în România. Programul a fost structurat în două secțiuni, prima dintre acestea fiind dedicată liederurilor franțuzești compuse de Ernest Chausson, Claude Debussy și Gabriel Fauré, iar cea de-a doua reginelor donizettiene din opere precum *Il Castello di Kenilworth*, *Maria Stuarda*, *Anna Bolena* și *Roberto Devereux*.

Liederurile, pe care soprana le-a interpretat în adevăratul sens al cuvântului, au fost cântate din memorie, iar acest lucru i-a permis o comunicare deosebită cu publicul, însă și o exprimare profundă a mesajului pieselor. Vocal vorbind, totul a fost la superlativ: voce care mângâie, fraze corect dezvoltate, o paletă dinamică mai mult decât generoasă, naturalețe, sunet foarte bine ancorat în corp - atât de bine încât s-a confundat cu însăși solista. Pare că sunetul o însoțește precum o aură, că ia ființă prin fiecare por. Atmosfera muzicii a fost creată doar din voce, ca un puzzle 3D în care suprapunerile de straturi subțiri adaugă volum fix în locurile esențiale, cu o lejeritate absolută.

Elena Moșuc a făcut foarte bine trecerea de la liederurile lui Chausson la creația lui Debussy. La cel din urmă, sonoritatea a fost mai vălurită, mai aluzivă, aproape translucidă, iar emisia mai diafană. Printre acestea am auzit *Romance* și mult mai cunoscutul *Nuit d'étoiles*. Programul excelent alcătuit, echilibrat, a continuat cu lucrări ale lui Gabriel Fauré, în care solista a dezvăluit filigranul vocii și prospețimea interpretativă.

După pauză, miniaturile vocale migălite au fost înlocuite cu monumentalele arii ale reginelor donizettiene. Pe lângă forța și vitalitatea specifice personajelor, Elena Moșuc a îmbogățit interpretarea ariilor cu toate atributele necesare desăvârșirii unui astfel de rol: căldură, accente bine plasate în iureșul frazelor muzicale, triluri, agilități, lejeritate pe pasaj, egalizare a registrelor, linie, acute imperceptibile. Nici nu e de mirare că publicul a fost pur și simplu fermecat și absorbit de prestația sopranei. La finalul ariei Elisabettei din *Il Castello di Kenilworth* - „*È paga appien quest'alma*”, o cascadă de „Bravo!” a răsunat din sală. De altfel, oamenii avizi de frumos au aplaudat generos de fiecare dată, dar cu precauție, concentrat, de teamă să nu încurce sau să perturbe în vreun fel continuitatea actului artistic. Rând pe rând, Elena Moșuc a dat viață unor personaje precum Elisabetta din *Il Castello di Kenilworth* și *Roberto Devereux*, *Maria Stuarda* și *Anna Bolena*.

Pentru bis, care a fost unul consistent, Elena Moșuc a pregătit două arii ale Adrianei Lecouvreur din lucrarea omonimă a lui Francesco Cilea - „*Io son l'umile ancella*” și „*Poveri fiori*”, apoi „*Mercè, dilette amiche*” din *I Vespri Siciliani* de Giuseppe Verdi, prelungind în acest fel recitalul. La final, brațele sale au devenit neîncăpătoare pentru buchetele multicolore datorite din suflet de admiratori.

Am apreciat schimbarea de ținută a sopranei, care în prima parte a seriei a purtat o rochie neagră cu paiete, model sirenă și decolteu barcă, în timp ce pentru a doua jumătate

a recitalului a optat pentru un model mai amplu, mai impunător, dar la fel de adecvat, de culoarea lavandei, cu aplicații strălucitoare și pelerină.

Elena Moșuc l-a avut ca partener de scenă pe pianistul Andrea del Bianco, recunoscut pentru cunoștințele sale în ceea ce privește opera italiană, alături de care a făcut o echipă imbatabilă, completându-se muzical și scenic din toate punctele de vedere. Pianistul a fost foarte intuitiv, mâinile sale plutind parcă peste clape. Din anul 2013 acesta este corepetitor la Opernhaus Zürich, iar acum a cântat pentru prima dată în România.

În scurta cuvântare adresată publicului la începutul spectacolului, am aflat că evenimentul va fi succedat de o expoziție a icoanelor pictate de artistă - care, într-adevăr, au fost superbe - și de o lansare de carte. Volumul *Tema nebuniei în opera italiană din prima jumătate a secolului al XIX-lea*, publicat la Editura Universității Naționale de Muzică București, reprezintă teza de doctorat a sopranei și a fost

Elena Moșuc

lansat în foaierea Ateneului Român într-o audiență numeroasă, între care s-au aflat prietenii artistei, fani, dar și personalități precum fostul președinte Emil Constantinescu și domnul Arthur Mattli, ambasadorul Elveției. De asemenea, la eveniment au mai fost prezenți doamna Alice Barb - directorul Casei Artelor „Dinu Lipatti”, regizoarea Anda Tabacaru, mezzosoprana Claudia Codreanu, soprana Georgeta Stoleriu, muzicologul Luminița Arvunescu, producătoarea Claudia Robu, Marin Cazacu - managerul Filarmonicii „George Enescu” și părintele Ciprian Tudor.

Am asistat la un eveniment deosebit, împletirea desăvârșită a talentelor Elenei Moșuc, cea care ne-a încântat auzul cu glasul ei de aur, privirea cu migala penelului său și spiritul prin omul frumos care s-a dezvăluit în fața noastră.

Teodora CONSTANTINESCU